

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) artikli 2 punkti a, milles viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, artikli 1 lõike 1 punktile b, tuleb tõlgendada nii, et „infoühiskonna teenust“ nende sätete tähenduses kujutab endast vahendusteenus, mille puhul nutitelefonil rakenduse abil kontakteeritakse tasu eest isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveolooga juhid; mille osutamiseks on teenuseosutaja sõlminud juhtidega kuutasu eest lepingud, kuid ta ei edasta neile tellimusi, ei määra kindlaks sõiduhinda ega taga selle kogumist klientidelt, kes maksavad selle otse taksojuhile, ega kontrolli ka sõidukite ja nende juhtide taset ega viimaste käitumist.
2. Direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f tuleb tõlgendada nii, et „tehniliseks eeskirjaks“ selle sätte tähenduses ei ole kohaliku omavalitsuse õigusnormid, mis seavad sellise vahendusteenuse osutamisele – mille eesmärk on nutitelefonil rakenduse abil tasu eest kontakteerida isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveolooga juhid ning mis kujutavad endast „infoühiskonna teenuseid“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses – sellise eelneva loa saamise kohustuse, mis kehtis juba teistele taksotellimisteenuste osutajatele.
3. ETLT artiklit 56, direktiivi 2000/31 artikli 3 lõikeid 2 ja 4 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et need ei ole kohaldatavad vaidluses, kus kõik asjasse puutuvad asjaolud leiavad aset ainult ühes liikmesriigis.

Direktiivi 2000/31 artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav liikmesriigi õigusnormide suhtes, mis seavad sellise vahendusteenuse – mille eesmärk on nutitelefonil rakenduse abil tasu eest kontakteerida isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveolooga juhid ning mis liigitub „infoühiskonna teenuseks“ vastavalt direktiivi 2000/31 artikli 2 punktile a, mis viitab direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punktile b – osutamisele sellise eelneva loa saamise kohustuse, mis kehtis juba teistele taksotellimisteenuste osutajatele.

Direktiivi 2006/123 artikleid 9 ja 10 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormid, mis seavad sellise vahendusteenuse – mille eesmärk on nutitelefonil rakenduse abil tasu eest kontakteerida isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveolooga juhid – osutamisele eelneva loa saamise kohustuse, on nende õigusnormidega vastuolus, kui selle loa saamise tingimused ei vasta nimetatud artiklites sätestatud nõuetele osas, millega kehtestatakse asjaomase teenuse osutamisele ebasobivate tehniliste nõuete täitmise kohustus; seda asjaolu peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima.

⁽¹⁾ ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Liidetud kohtuasjad C-72/19 P ja C-145/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed seoses olukorraga Egiptuses – Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine – Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid kuuluvad külmutamisele – Apellantide nime säilimine – Kolmanda riigi ametiasutuse otsus – Euroopa Liidu Nõukogu kohustus kontrollida, et selle otsuse tegemisel järgiti kaitseõiguseid ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele – Põhjendamiskohustus)

(2021/C 35/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

(kohtuasi C-72/19 P)

Apellandid: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (esindajad: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy ning solicitors G. Martin, C. Enderby Smith ja F. Holmey)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Kneale ja V. Piessevaux, hiljem A. Antoniadis et V. Piessevaux)

(kohtuasi C-145/19 P)

Apellandid: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak enda ja Suzanne Saleh Thabeti ning Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki nimel, kes kõik on Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki pärijad (esindajad: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy ning solicitors G. Martin, C. Enderby Smith ja F. Holmey)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Kneale ja V. Piessevaux, hiljem M. Balta ja V. Piessevaux)

Resolutsioon

- 1) Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta kohtuotsus Saleh Thabet jt vs. nõukogu (T-274/16 ja T-275/16, ei avaldata, EU:T:2018:826) osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata nõude tühistada nõukogu 18. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/411, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuse, ja nõukogu 21. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/496, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses.
- 2) Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Mubarak vs. nõukogu (T-358/17, ei avaldata, EU:T:2018:905).
- 3) Tühistada otsused 2016/411 ja 2017/496 osas, milles need puudutavad Suzanne Saleh Thabeti, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekhi ja Khadiga Mahmoud El Gammali.
- 4) Tühistada otsus 2017/496, nõukogu 21. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/491, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/466, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, ja nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/465, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, osas, milles need aktid puudutavad Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki.
- 5) Mõista nii esimeses kohtuastmes kui ka käesolevate apellatsioonkaebuste menetlemisel kantud kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

⁽¹⁾ ELT C 155, 6.5.2019
ELT C 148, 29.4.2019